

ובדרכי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עשרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק וצאני שליט"א

רח"ה הראשון 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה

נמצא בעמוד השלישי

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

ופרעה חלם (בראשית מא. א)

מובא ב'מדרש חפני' מוהר"ז הרופא זצ"ל: ופרעה חלם, החלום בא משלשה דברים, מהרהור ומקושי רוח ועל זה נא' כי בא החלום ברוב ענין וקול הכסיל ברוב דברים (קהלת ה ב). השני החלום בא מרוב אוכל ופחיתותו שני' והיה כאשר יחלם הרעב והנה אכל (ישעיה כח ט). והשלישי בא מחולי שנא' וחתתני בחלומות ואירא (איוב ז ד). וחזן מאלו השלשה הוא החלום שלנבואה שני בחלום (ב) חזיון לילה [...] אז יגלה און אנשים (שם לג טו). הצדיקים הק'ב'ה' עומד עליהן שני' והנה יוי נצב עליו (בראשית כח יג), אבל הרשעים עומדין על אלהיהן שני' והנה עומד על היאר. למה ראה פרות וזרע, זרע מחיה את הארץ ופירות ורב תבואות בכוח שור (משלי יד ד). ותדע לך שהחלום יהיה. ממה שאדם מהרהר בו. פרעה מהרהר ביאר שני' הנה יוצא המימה (שמות ז טו). נבוכדנצר מהרהר בצלם. ושר האפים מהרהר ביציאתו מבית הסוהר ודוק על זה. ד'א' ופרעה חלם היה ראוי למקרא לומר ופרעה חלם אלא מלמד שכל אותן שנים היה פרעה רואה את החלום בכל לילה ולילה ולא זכר אותו בבקר עד שהגיע קץ יוסף לצאת מבית האסורים ולהתירו מכלו שני' שלח מלך ויתירוהו מושל עמים ויפתחוהו (תהלים קה כ), לכך נא' והיה מקץ שנתים ימים. עכ"ל.

ובפרק תשיעי ממסכת ברכות האריכו חז"ל בדברי החלומות ופתרון, איזהו חלום אמיתי ואיזהו חלום שוא. ותלוי הדבר בשעת חלימת החלום, והאם הרהר בדבר בלילה, ושהחלום הולך אחר פתרונו ואכמ"ל בכל זה.

ודברי החלומות נשמעים רבות מפי הילדים. ויש פעמים שילדים קמים בבעתה מחלום שחלמו, והדבר הראשון שצריך לעשות הוא לחבק או להשים יד על הילד שירגיש בטוח ולומר לו לומר קרית שמע, ואם זה ילד קטן לומר עמו בצוותא, ולומר לו שאמירת ק"ש שמע תשמור עליו מכל צרה ולא יאונה לו כל רע. אך ראשית הדבר הוא התקדימים לחלום, ר"ל, מה ראה הילד במהלך היום. ואין כוונתנו על הילדים החשופים למכשירים פסולים ורואים שם סרטים השורטים הנפש המבלי"ם חיהם בעולם הזה ושורפים נשמותיהם לעולם הבא, דוה פשוט. אלא ר"ל, אפילו ילדים שזכו שהוריהם משמרים אותם ממרעין בישין אלו, עדיין חשופים הם למראות הנמצאים ברחובות ובשכונות, ובכח דמיונם צפים הדברים בשינה, כגון, תיגרה שפרצה בין מבוגרים או נערים, גם כאשר אינה אלימות בגוף אלא עצם האלימות המילולית מרתיעה מאוד את הילדים ובפרט ילדים עדינים מאוד. כמו"כ ילד שראה תאונה או אדם פצוע זב דם וכיו"ב, עלול הדבר לגרום לו לחלום דברים מבעיתים. וובדידי הוה עובדא, בהיותי כבן שמונה – תשע, אחר פטירת אבי ז"ל הייתי מתעורר בלילות בפחד גדול מקולות מפחידים אשר באו לי בחלום. ואימי ע"ה היתה אומרת לי בא תישן עימי, והייתי יושן לצידה עם חיבוק ידה, וכעבור תקופה חלפו והלכו להן קולות אלו. ברוך המציל. וע"כ יש לתת לב להרחיק את הילדים מדברים כאלו וכיו"ב. ובעת לזית אבי ז"ל, עצרו אותי ואת אחי הגדול [שרק את שנינו לקחו ללויה] במרחק מה מהקבר בעת הקבורה, שלא נראה את מהלך הקבורה עצמה.

ויש דבר הדומה לחלום אך אינו חלום שהוא 'דמיון'. ילדים רבים חיים ב'דמיונות'. אין כוונתנו על ילדים או אנשים שאוהבים לדמייין ודמיונותיהם זה חלק מתענוגותיהם, אלא כוונתנו על הילדים שמדמיינים דברים וחושבים שזה קרה באמת ואף הולכים לספר זאת לחבריהם שראו כך וכך וכו', ובדרך כלל מדמיינים גם דברים לא הגיוניים. ודבר זה רע מראשיתו מפני שהם חיים בשקר שהוא כנגד חותמו של אדון העולם ששמו אמת וחזתמו אמת, ולכן צריך לשוח עם ילדים אלו ולהסביר להם לא לומר מה שלא קרה באמת. אך פעמים רבות הם מנסים לשכנע את המשיח עמם שאינם משקרים והכל היה. ולכן צריך לתפוס אותם על דברים שאינם הגיוניים שקרו. ואם ההורים נותנים דעתם לדברים אלו מגיל קטנות ר"ל מאז היות הילד בגיל שלוש שמדבר ומספר מה שרואה וחווה, קל יותר לשרש הדבר. וכדאי לנתב את כח הדמיון של הילדים לדמייין עצמם תלמידי חכמים גדולים יראים ושלמים, יושבי על מדין מקבלים צאן קדושים וכו'. דאו יגרום להם הדבר לרצות ולהתאוות לילך בדרך אבות אכ"ר.

יברכו משפע בריכה העליונה, האנשים היקרים אשר מידי שנה בשנה מרימים נדבה, לתרומת סופגניות לחלק לתלמידי הגנים והת"ת מידי יום ביומו בימי התנועה, ה"ה שילח יגאלי, צביאל כהן, יחיאל בדיח, מידד שוסף חיי. ימלא ה' ב"ה כל משאלות לבם לטובה, ויוצי לכל מדה טובה ולגאולה שלימה ולשמחת בית השאובה, אכ"ר.

מהליכות אבותינו

פתרונות 'לפרשת וישב'
אחודה חידה! ה' מכבים נצחו, פך א'
מצאו, ז' נרות הדליקו, ח' ימים שמחו.
הזוכה בהגרלה: הראל נהרי.
מי בתמונה: שבוע אחרון לפתרונו!

התנהלות המרא דאתרא וטיפולו בענייני הקהילה
מובא בספר שו"ת הרש"ז עמ' שנג את שסיפר הרב
שלום עובדי בצלאלי רמת השרון בזה"ל:

לפי השמועה ששמעתי מאבותי וכפי מה שראיתי אני אח"כ בזמננו אבותנו. דודי מוסא צאלח זצ"ל (מפאת הערכה והערצה אליו אנו קוראים לו אבא מוסא צאלח) ואבי עואד צאלח זצ"ל התייתמו מאביהם ואמם בקרית אקסאבג במחוז אצ'אהר וירדו למחוז אלפור לעיר המלוכה לודר, לאיחוד משפחות אצל דודי אחי אמי צאלח חסן זצ"ל באותו הזמן היתה העיר ענייה מהרוחניות ועשירה בגשמיית פרנסי העיר הצינו לדודי מוסא צאלח ללמד בניהם, באותה תקופה, בנוסף ללימודי הבנים החל לאסוף יהודים לתפלה, אסף אותם לצריף קטן והשפיע עליהם בלשון רכה ובקושי רב עד שסלל להם הדרך בכל מיני שכנועים והצליח בס"ד. וכידוע שמורנו ורבנו הרב הגאון מו"ר סאלם יחיא זכריא זצוקלה"ה היה הרב והאב"ד לשני המחוזות צ'אהר ופור, צ'אהר זה מחוז הררי ארץ פוריה קריה ארץ נחלי מים, ופור ארץ מישר רחבת ידים. ובשני המחוזות האלה היהודים מפוזרים בכל מיני קריות כפרים כגון מופיראס, עריב, אמשהור אמרגלה, אמכביר, אמגול אמצומעה, אקסאבג, אמרצין, לודר אמכודיךה ביר אמנכעי בכל המקומות האלה, מורנו ורבנו הוא השליש הוא המשביר על פיו יצאו ועל פיו יבאו הוא המסמך שוחטים ומורים, הוא המקדש הוא המגרש הוא הסמכות הבלעדית העליונה בשני המחוזות האלה מבלעדי זאת מצודתו פרוסה גם בעיר ביצא וסביבותיה. הוא גם חבר ב"ד בעיר ביצא ויש לו הערכה והערצה אצל הרבנים שם לרוב גדולתו בתורה וכל קושיא או סוגיא באיזה ענין שהוא, הכל נתון להכרעתו ללא כל עוררין.

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

נחזור לענין הראשון, באותה תקופה הצינו אנשים מקורבים לאבא מוסא לשאת את אמא קמר לאשה, אמו של צאלח חסן לאחר שנתארמלה מבעלה המנוח חסן עואד הי"ד ז"ל, וכן היה נשא אותה לאשה לשמחת כל המשפחה וילדה לו שני בנים תאומים מרי סאלם מוסא זצ"ל, ומרי חסן מוסא יבדל לחיים טובים, והיות ורבנו הרב סאלם יחיא זכריה הוא בבחינת שמואל הרמתי, והלך מדי שנה בשנה וסבב בית אל ושפט את ישראל את כל המקומות האלה כנ"ל רבנו סובב כל המקומות שבשיפוטו, הוא שם דגש יותר בעירנו לודר לכמה סיבות א' היות ואין נבון וחכם כמוהו יש לו סייעתא דשמיא שהוא היועץ של בית המלוכה אלגעבלי, מי האיש מבני המלוכה אשר הוא בר מזל הוא ימלוך וכן אפילו הארמונות של המלוכה כשבונים איפה ימוקמו וכן כל מיני טכסיסי מלכות רק בעצותיו ובהמלצותיו, ב' גם לאבא מוסא ואבי ז"ל יעץ היות ועיר לודר הוא מעבר מהתימן לעדן, עליכם לבנות בית כנסת מרכזית, ובעצתו הוקמה ביכנ"ס והובא אליה ספר תורה מקודש "אליהו" זכותו תגן עלינו אשר כל פלאיו תקצר היריעה מהכיל נסים גדולים רבים ועצומים עשה במשך התקופה שלפני שהותו אצלנו ובתקופה שהיה אצלנו, חבל שהזמן לא מאפשר לפרט בגיל צעיר של הבנים שלו סאלם מוסא וחסן מוסא, רבנו יעץ לאבא מוסא להביא להם מלמד שילמד אותם גם הלכות שחיטה, את מרי מוסא סלימאן מרחום מעריב וישב בביתו זמן רב עד שלמדו, ורבנו הסמך אותם להיות שוחטים והרביץ בהם תורה עד שהיו מומחים יחד עם גיסם מרי מנצור דמארי זצ"ל.

למעשה בנוסף למחוזות אחרות ומחוזים אחרים בשיפוטו במלכותו, הסמך במחוז אצ'אהר ובמחוז אל פור. ארבעה מחוזים ממשפחתנו, מחזור ראשון דודי סאלם חסן זצ"ל ומרי סאלם חסן חאשטה זצ"ל, מחזור שני מרי סאלם מוסא זצ"ל ומרי חסן מוסא יבדל לחיים טובים, ומרי מנצור דמארי זצ"ל, מחזור שלישי דודי מנצור חסן הי"ו, ומרי עובדיה בנו שליט"א, מחזור רביעי עובדיה משה הי"ו, ושלום עובדיה הי"ו ושלום צדקיהו הי"ו וצדוק דעוס הי"ו וידיד נפשנו סלים בנו שלמה זצ"ל החיים הטובים והמאושרים בחיינו חבל על דאבדין ולא משתכחין. כשהיה מלמדנו הלכות שחיטה בטביעות עין היה שוחט כמעט כל יום והיה מראה לנו בבהמה כמובן אבי קונה לפי בקשתו כל שבעים טרפיות הנזכרות בזבחי תרועה וחייב אותנו ללמוד כל שבעים מיני טרפיות בעל פה בזבחי תרועה, וכך היה אומר לנו איזהו חכם הרואה הלכה למעשה, הראיתי לכם בטביעות עין בכדי שיהיה בלבכם תמיד חקוק הידיעה וההלכה למעשה.

בדרכיהם אתהלך....

סמא דחיי

חכמת תורתו של רבנו, היתה מהפלאות הגדולות בדורנו. וכן גם אביו הגדול העיד עליו שחכמת תורתו, וכל ידענות תורתו היא מהנפלאות שאינם כדרך הטבע, הכל הוא היה יודע בע"פ, וחכמתו היתה בכל חלקי התורה מושלמת. וכך אמר למארי סאלם הלוי ועוד רבנים שנכחו אז, "אע"פ שאני יחיא בן נחום אך אני מודה שבני סעיד גדול ממני", בודאי ה' השקה אותו, כי אין הדעת סובלת את גודל חכמתו. בגיל כ"ב היה בקי בכל הש"ס בע"פ. ואיפה שמדברים איתו היה קורא כאילו הספר מונח פתוח לפניו. שנתו של רבינו גם היתה מצומצמת, היה בלילה ישן מהשעה 11.00 ובשעה 1.00 כבר היה מתגבר לקום לעסוק בתורה, וביום היה נח עוד קצת. ושאר יומיו היה לימוד תורה, חוץ משעתיים שבהם היה עוזר לפונים אליו. שנים ארוכות שהיה מארי סעיד יושב בלילות מאין זרם לקטר בביתו, היה יושב עם נר אחד ולומד לאורו של נר יחיד זה.

התמדת התורה של מארי סעיד היתה לשם דבר, גם כשהיה הולך יום יום לפנות בוקר לשוחט למושבים שמסביבו, לא היה פוסק פיו מלגרוס את תלמודו, ישוב היה על האתון כששני רגליו מצדה האחד, ופיו לא מפסיק מלגרוס את תלמודו, גם בהולכו ברחובות עיר מוחו היה עסוק תמיד בדברי תורה. עד כדי כך הגיעה שקיעתו בתורה הקדושה. מעיד ר' משה לוי מכפר סבא, שכשהיה נכנס לבית הכסא, פתאום הוא רואה שמארי סעיד לוקח איזה חוברות של ילדים ציורים של... קאוביים הוא לא הבין מה למארי הגדול ולחוברות מטופשות אלו? התמיהה היתה כל כך גדולה, עד שר' משה לוי מספר שהוא שאל את רבינו על כך, ורבינו השיב לו מה אתה חושב יאבני, כל פעם בבית הכסא יש לי יסורים גדולים. לעצור את המוח מלהרהר בדברי תורה, המשך בעמוד הבא

לרפואת והצלחת

הרה"ג יחיאל בן יוסף גרפי
בשכחע"י

לרפואת
שירה בת נח לוי
בשכחע"י

לרפואת
שושנה בת יחיא
רייבי בשכחע"י

לזש"ק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

לרפואת
יוסף בן משה
דנין בשכחע"י

מחידושי רבותינו

יוסף הוא השליט על הארץ וגוי (בראשית מב. ח)
 אפשר לרמוז כי היסוד הוא עיקר ויסוד לכל הגוף
 וע"י האדם זוכה להיות צדיק וחסיד וע"י יבא המזון
 לכל העולמות ומ"ד ומ"ן לא יהיה להם עלייה
 וירידה אלא ע"י ולא כן שאר איברים וזה יהיה
 בשמירת הברית מכל ההורים וביאות אסורות ואז
 יהיה הוא הגורם להיות האדם שליט ומושל וצדיק
 וצנור ומשפיע למלכות ע"י עליית המ"ן לארץ
 העליונה ואז הוא עולה במ"ן האלו ומקבלת מ"ד
 מלמעלה מהשרשים העליונים ויורדת ומחלקת
 מזון וטרף לתחתונים וזהו הוא המשביר לכל עם
 הארץ וכיון שכן הרי כל האיברים מודים לו כלומר
 כל הספירים משפיעים אל היסוד וממנו אל
 המלכות הנקראת ארץ ולא עוד אלא שהקליפה
 תפרדנה ולית לה שלימה כלל אלא יורדת לעפרה
 זהו אפים ארצה, אפיים ג"י קל"א ויתקיים מ"ש
 ויוסף הוא השליט על הארץ ס"ת ע"ה ג"י קל"א
 ויתקיים ג"כ ותמלוך אתה הוא ה' אלהינו מהרה
 על כל מעשיך. וא"ש ה"יב:

ויכר יוסף את אחיו והם לא הכירו (בראשית מב. ח)
 פ"י רש"י ע"ה לפי שהניחם חתומי זקן. והם חלא
 הכרה לפי שיצא מאצלם בלא חתומי זקן. ועכשו
 בא בחתימת זקן והביא ראייה מהגמרא ופנה
 לדרכו הטובה ואנו לא ידענו מהיכן למדוהו.
 ואפשר כי ויכר במילואו כזה וי"ו וי"ד כ"ף ר"ש עם
 האותיות של המילוי ועם ג' כוללים ג"י הם חתומי
 זקן. וכן הכרהו מלא כזה ה"י כ"ף ר"ש ה"י וי"ו ג"י
 והוא בלא חתום זקן. מזה ידע האדם הבער והכסיל
 אשר כמוני שתורתנו הקדשה ממנה יצאו וימצאו
 כל מעיני החכמה ובה יכול לדרוש כמה וכמה
 דרשות וכמה מטעמים מחוקים לחכו וכדרשת
 לכמה פנים א"נ ויכר שהיה שכלו זך ונקי בלי מסך
 של עבירה ח"ו להבדיל בינו ובין הנבואה משא"כ
 השבטים הקדושים עדיין מסך של מכירת יוסף
 אחיהם היה מבדיל עד שהוצרכו להתקן ב"י הרוגי
 מלוכה לכך לא הכרהו וא"ש ה"יב ובעד כל קהל
 ישראל אכ"ר:

(יבספ צדוקי למהר"ם צפורה זצ"ל)

הדלקת נרות שבת לכלה או בת המתארחים אצל הוריהם וכן לאורח מתוך קונטרסים אהל שרה פ"ב הה"ו להרה"ג משה רצאבי שליט"א

כלה המתארכת בבית חמותה, או בת נשואה המתארכת בבית אמה, וכן כל כיוצא בזה, יש אומרים שכל אחת מהן תברך ותדליק, ואף על פי שמדליקות כולן בחדר אחד, שעל תוספת אורה גם כן מברכין ועיין שו"ת מהר"ל סימן נ"ג (לענין שניים ושלשה בעלי בתים. ועיין עוד שו"ת מהרש"ל סימן פ"ה ומה שהבחורים וכו', ובראב"ה סימן קצ"ט, וש"ע סימן רס"ג סעיפים ז' ח', ובספר בני ציון שם, חידושי שפת אמת דף כג. ד"ה א"ר זירא. משני"ב סימן תרע"ז סק"ג ובשער הציון שם אות י', כף החיים שם סק"ה, בית יוסף שם ס"א ד"ה כתוב בתרומת הדשן וכו' ולא נראה וכו', חובת הדר הערה מ"ד ד"ה ויש, ובהערה מ"ו ד"ה ואם האשה, ודוק בכל זה) וכן הוא מנהג האשכנזים וכמ"ש רמ"א בסוף סעיף ח', ובשמירת שבת כהלכתה פרק מ"ה סעיף ח' (וע"ש בהערה ל"ו). וגם מהספרדים יש שנוהגים כן, כמ"ש בכף החיים שם ס"ק נ"ו. ועיין שם בס"ק נ"ג בשם החיד"א בברכי יוסף שפסק כהרעת מרן שהיא הדעה השנייה כדלקמן. וכן כתב זקינו מהר"א אזולאי בהגהותיו על הלו"ש שם. ויש אומרים שנכון לזוהר בספק ברכות, ולא תברך אלא עקרת הבית בלבד (וכן מסיק מרן בש"ע שם, וכדעת אור זרוע שנגמגם בה ע"ש (ולעיל פרק א' הארכנו בנדון זה של תוספת אורה)). אלא אם כן ייחדו להם חדר לישן שם, שאז כל אחת תברך ותדליק בחדרה. ובתנאי שיבואו ליהנות בלילה לכל הפחות מעט מאוד הנרות שבאותו החדר, או שיהיו הנרות דולקות עד בואם לישן שם (משני"ב ס"ק ל"ה, כף החיים ס"ק נ"ד, על פי מה שכתב בשלחן ערוך סעיף ו' ע"ש. וכתב במאמר מרדכי סק"ו, ובשו"ת רב פעלים ח"ב סימן נ' שכך הם נוהגים בכלה שדרה עם חמותה ויש לכל אחת חדר מיוחד, ואע"פ שהם סומכים על שלחן אחד ואוכלים ביחד ושותפין בשמן ע"ש. וע"ע בש"ע המקוצר שם הערה מ"ז):

אבל המנהג הפשוט אצלנו שלעולם אין האורחות מדליקות ומברכות על הנרות, לא במקום שסועדים ולא בחדר שייחדו להם לבדם, כי אם עקרת הבית בלבד היא שמדליקה ומברכת בחדר שסועדים בו כולם (ושוב שתעמונה כולן אצלה בשעת הברכה, ויכולה לכבד את האורחת לברך ולהדליק במקומה, או להדליק את הנר השני ובלא ברכה. משב"ר) (ש"ע המקוצר שם הערה מ"ה). והטעם מפני שהדלקת עקרת הבית במקום האכילה שהוא המקום העיקרי, פוטרת ממילא את שאר חדרי הבית ואת כל בני ביתה מלהדליק עוד, וכשם שהיא פוטרת את בני ביתה כך היא פוטרת גם את כל האורחים שבבית, ונר לאחד נר למאה. ואין לשנות וליכנס בספק ברכה לבטלה (מנהגינו זה העלה אאמ"ר שליט"א בספרו ש"ע המקוצר שם סעיף מ"ד. ובמקום אחר הארכתי בנידון זה ואכמ"ל):

וכן הדין במי שמתארח בשבת אצל חברו ומייחדים לו חדר לישן שם, יש אומרים שצריך להדליק בחדרו ולברך עליו. ואף אם לא ייחדו לו חדר, אם אין מדליקין עליו בביתו צריך לתת פרוטה לבעל הבית להשתתף עמו, או שבעל הבית יקנה לו חלק בשמן במתנה (שלחן ערוך שם סעיפים ו' ז', ואחרונים שם). ולפי מנהגינו (הנז"ל בסעיף הקודם) דין האורח כדין שאר בני הבית שאינו צריך להדליק בחדרו והיינו כשיש שם אור מהחשמל שבחדר או שמבחוץ. אבל אם החדר חשוך צריך להדליק שם ובלא ברכה, כדלעיל בסעיף א', וכל שכן שאין לו לברך שם, וכן אינו צריך להשתתף ופשוט, דשייך בה כל הטעמים שכתבנו לעיל. ורמז לזה גם אאמ"ר שליט"א בענין יצחק שם הערה מ"ג: בסעודות גדולות שהאנשים והנשים יושבים בשני אולמות נפרדים, או שיש מחיצה מפסקת ביניהם, צריכים להדליק נרות בשני האולמות. ואשה אחת יכולה להדליק בשניהם בברכה אחת. וע"ע בפסקי תשובות סימן רס"ג אות ד"ו.

בדרכיהם אתהלך ...

המשך מהעמוד הקודם

על כן אני חייב להסתכל ולעסוק במשהו כדי שאצליח לעצור את המוח מהרהורי תורה... וכן העיד בנו ר' ציון שכך היה אביו עושה תמיד שנכנס לבית הכסא עם איזה ענין של חול, הכל בשביל שיעצור להנצל מלהרהר שם בד"ת. גם כשרבינו היה בסוף ימיו, וכבר עבר אירוע מוחי, ומצבו היה חלוש מאד, אך גם בבית החולים היה יושב ומשנן ללא הרף את תלמודו. הרופא שהיה שם היה רופא רחוק מדת ישראל, אך למול דמותו של רבינו כולם הרגישו את העוצמה שלו, והתגמדו מפניו, ורופא זה ניגש אליו ביראת כבוד ואמר לו 'אבא' אתה חייב לתת למוח שלך לנוח, אתה כל הזמן לומד ולומד וזה מאמץ את המוח שלך ומפריע לבריאותך... מארי סעיד ענה לו תשובה מאלפת וכי מה זה משנה מתי אני אפטר מהעולם, עכשו או עוד חודש, אני לא יכול להפסיק מלימוד תורה, התורה היא החיים שלי, אני לא יכול בלעדיה... יצויין שרופא זה, שהרגיש בגדלותו של מארי, ציווה על האחיות בביה"ח שלא יכנסו לחדרו, והוא עצמו היה נכנס אליו כל פעם לשרתו ולעשות לו מה שצריך, ותמיד בפנותו אליו, היה מכנה אותו 'אבא' בדרך כבוד.

(קונטרסי יפרי צדיק בשכ"ב תשרי)

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל,
 דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל,
 יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

חכמי תימן

הרב משה יחיא זצ"ל
חי לפני כמאה וחמישים שנה
בישוב כלבה שבמרכז תימן.
תנצב"ה.

ואלו שמות התלמידים
שקיבלו סט שע"ה
שלמה ססה,
יוסף שלום דמרי,
ישי אגסי,
אביעד שר שלום,
נעם אשואל,
יהודה בן יעקב,
משה שיאחי,
נחמן ססה ני"ו
אשריכם תלמידי חכמים!

התודה...

ו הברכה...

לידידנו רם המעלה, צנעו ונחבא,
עושה רבות למען התלמוד תורה
בצנעה רבה, לא משה ידו מעשות
פרי, הן ברוחני והן בגשמי, מזכיר
התלמוד תורה

ר' יאיר נהרי יצ"ו

יה"ר שיוזכה להאריך ימים ושנים,
בבריאות איתנה היים דשנים
ורעננים. וירבה זרעו כחול ימא,
ויהיו כולם יראי שמיא, תלמידי
חכמים גדולים ונבונים, מרביצים
מסורת אבותינו רבים, בעדרי
עדרים לאלפים רבים, אכ"ר

הערות, הארות ותישבות לחידות
ויחן לשלוח לפקס: 03-9130004
או בנייל:
e0504150896@gmail.com

תפארת בנים

מלכד הסופגניות המחולקות מידי יום ביומו
בחנוכה לתלמידי הת"ת, חגגו התלמידים מסיבת
חנוכה עם שירים וריקודים וחידון חנוכה אשר
בו הוגרלו שלושה פרסים לכל משתתפי החידון,
וזכו בהגרלה התלמידים הנעלים, ניסים חסיד,
אהרן נהרי, בניהו אשר אלוני ני"ו. כיבד את
המעמד בהשתתפותו וכדברי קדשו מורנו
הרה"ג עזרא מחפוד שליט"א מייסד הת"ת,
ואשר גם העניק תעודות הצטיינות לתלמידים
אשר הצטיינו בחודשים האחרונים בתפילה.
כמו"כ העניק סטים של שע"ה (מהדורא מוקטנת)
לשמונה תלמידים אשר קיבלו על עצמם ללמוד
במשך שנה שתי הלכות כל יום,
אשרינו שזכינו!

לזשיק

יובל בן דוד

ורות בת זכריה

לזשיק

שלום בן יעקב ומירב

טליה בת מנשה